

Nem én vagyok...

A „Barátság” legutóbbi számában idézi Mécs Imre országgyűlési képviselő megindító beszédét, melyet egy elpusztult zsidótemető újraépítése alkalmából mondott. A beszéd során tisztelettel emlékezik meg a jelenlévő Almási Pál tábornok és Forgács Gábor bátor harcáról, amellyel zsidó életet mentett ki a gyilkos pribékek karmai közül.

A névazonosság megfogott. Barátaim, ismerőseim köszöntöttek ez alkalomból. Bármilyen szomorú számomra, ez a Forgács Gábor nem én vagyok.

1944 szörnyű kavalkádjában sem módom, sem bátorságom nem volt hőstettek végrehajtására. Tizennyolc éves, éppen leérettségizett, elég éretlen zsidó diákgyereként munkaszolgálatra hívtak be.

A sors kegyelméből menekültem meg a biztos halálból. Bajtársaim 1944. október 11-én, Kiskunhalason pusztultak el SS legények és magyar cinkosaik kezétől.

A nyilas uralmat és az ostromot Raoul Wallenberg védettjeként vészeltem át családommal együtt. A modern kor e Szent György lovagján kívül örök hálával tartozom dr. Nékám Lajos professzornak és családjának, akinek Rezeda utcai házában huszadmagammal vészeltem át a legszörnyűbb napokat.

Örök hálával tartozom a bátor, gyengéd és jóhumorú Bíró Anni nénének, aki hónapokon át búj-tatta anyámat és öcsémet a Gestapo elől.

Örök hálával tartozom Szántó Györgyné Eckrich Ilo-nának, aki élete kockáztatásával kétszer mentette meg gyermekeim anyjának, unokáim nagyanyjának életét. Nélküle nem születhettek volna meg...

Örök hálával tartozom annak az ismeretlen sorsú, Ágoston nevű rendőrtisztnek, aki 1945. január 9-én kihozott a Ferenc körút 41. szám alatti nyilas-házból. Onnan sok szerencsétlen társam útja vezetett a Duna-partra...

Örök hálával tartozom annak a százezer orosz, ukrán, kazah, grúz, mordvin hősi halottnak, akik szovjet katonaként Budapest ostrománál haltak hősi halált. Tudom, nem miattam jöttek...

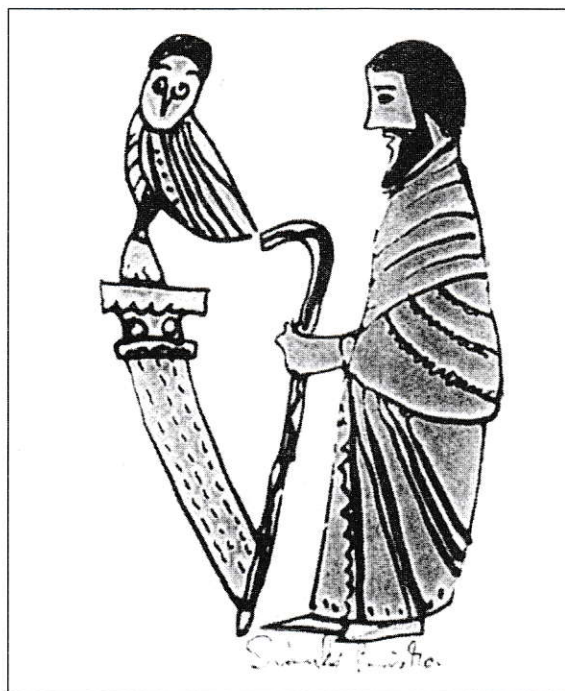
Erre vezetett útjuk a megszenvedett és megérdemelt győzelemhez, a mi megmentésünk a történések számunkra szerencsés játéka volt. De semmit sem ért volna minden előző bátor és humánus segítség, ha e százezer ifjú élet árán nem szabadul fel a főváros. Még tíz nap, és mi már nem élünk...

Mondhat ma bárki bármit – ha unokáim ragyogó szemébe nézhetek, csengő hangjukat hallhatom –, nekem: vecsnaja szlava...

Én nem a megmentő, hanem a megmentett vagyok: hetvenöt éves, nyugdíjas gépészmérnök.

Tisztelettel és hálával köszöntöm minden megmentőm képében a megmentő Forgács Gábort, bár nem tudom ki ő...

Forgács Gábor

Szántó Piroska rajza